

Nastává podzim roku 2024. V Zoo Plzeň žije pohromadě 9 lvů berberských. Jde o dospělý chovný pár, dospívající, více než dvouletá trojčata a roční čtyřčata. Všech 7 předchozích odchovaných lvů od roku 2016, samců i samic, již žije a někteří se dokonce množí v 7 různých zoo ve Francii, Rakousku i České republice. Pomocí tzv. nabídkové listiny šířené mezi evropskými zoo formou emailu jsou již delší dobu nabízení k novému umístění mezi členy EAZA zejména tři starší lvi, samec a dvě samice. Předchozí jednání s prvním zahraničním zájemcem o dvě nejstarší lvice, nevedlo k dohodě obou zoo a jejich odjezdu. Po čase se objevuje nový zájemce, zoo Selwo Aventura až v daleké Španělské Esteponě. Tou dobou jsou již lvice odděleny od zbytku smečky a o venkovní výběh se s nimi střídají.

Zoologové obou zahrad si začínají vyměňovat informace, jsou nejprve vyžádány fotografie a data obou lvic. Vše se vyvíjí nadějně, takže je dále protistranou požádáno o konkrétní veterinární vyšetření (podmínky dovozu) a rovněž o informace o rozměru a designu transportních beden (zejména kvůli logistice vykládání na místě). Dochází k závazné dohodě a je domluven nejen termín transportu, ale rovněž i potenciální ženich v německém Hannoveru, který se stane součástí této akce. Dvě transportní bedny proto zapůjčuje kolegiálně pražská zoo a třetí je plzeňská.

Dnem D je pondělí 11. listopadu. Brzy ráno se schází tým složený z veterináře, zoologa, ošetřovatelů a pracovníků technického úseku. Nechybí fotografka. Lvice jsou rozděleny, první je veterinářem uspána. Je naposledy zkontrolována a proběhne odběr vzorku krve. Veterinář uděluje souhlas k zahájení transportu. Několik silných paží odnese lvice do transportní bedny, kterou vysokozdvíhový vozík odveze přes venkovní výběh k přívěsu. Mimochodem transportní auto a přívěs je plzeňský. Veterinář počká, až se lvice probudí a potom ji siláci v bedně naloží do úložného prostoru. Silnými pásy je bedna zafixována. Teprve potom se celý proces opakuje s druhou lvicí. Po úspěšném dokončení této fáze transport ve složení 2 řidiči a zoolog vyjíždí. Směr Hannover. V podvečer téhož dne je shodným způsobem na palubu umístěn mladý lev, budoucí ženich. A vzhůru přes Francii až na samotný jih Španělska. Jednoduše to vypadá, ale jde ještě o více než 2500 km a bez přerušení by šlo o 25 hodin jízdy. Přerušení bylo opravdu málo, řidiči se průběžně střídali, při tankování posádka vždy posvačila bagetu a opticky zkontrolovali lví trio. Lvi měli po celou dobu k dispozici vodu k pití. Po dobu transportu je zoolog pomocí whatsappu ve spojení s cílovou destinací.

U brány cílové zoo, která již není vůbec daleko od Gibraltaru a přeneseně i původní africké domoviny tohoto lvího poddruhu, se expedice ocitá ve středu 13. listopadu v 5 hodin ráno. Tam jsou vpuštěni do areálu a auto dojíždí co nejbližší ubikace lvů. Čeká se na jeřáb, zoo je mimochodem zavřena kvůli lijákům a záplavám v regionu. Bedny jsou vyloženy z přívěsu opět ručně, tamní „ještěrka“ je postupně převáží k jeřábu, ten následně přenáší do výběhu. Bedny jsou přistavovány otvorem k tzv. šubrum do ubikací, kam jsou lvi odděleně vypouštěni. Každému to trvá různě dlouho, než se vydá do nového, neznámého prostoru. Po nezbytně dlouhou dobu zůstanou rozděleni. Plzeňským přátelům jsou zaslány mobilní dokumentační momentky, jak vše probíhá.

Poté dojde na administrativu, podepisuje se darovací smlouva a další dokumenty, mimochodem český a španělský partner si náklady na transport dělí 50/50. Členové transportu v zoo ještě přespí, ale kvůli přívalovým deštům a obavám ze záplav, nakonec vyrážejí ve čtvrtek ráno do Plzně, kam dorazí v pátek 15. listopadu před setměním. Co se týká lvů, šlo o doposud nejvzdálenější a nejnáročnější transport za posledních 20 let.

Vyprávění Tomáše Jiráska zpracoval Martin Vobruba